

BELLA MACKIE

AİLENİ NASIL ÖLDÜRÜRSÜN

DESTEK
MEDYA
GRUBU

©ATHİCA: 7
GENÇ-YETİŞKİN 1

BELLA MACKIE
AİLENİ NASIL ÖLDÜRÜRSÜN

How to Kill Your Family

Copyright © 2021 by Bella Mackie

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Kaan Cumaloğlu

Yayın Koordinatörü: Majda Chitach

Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır

Çevirmen: Canan Hatiboğlu

Editör: Cansu Poyraz Karadeniz

Son Okuma: Devrim Yalkut

Kapak Tasarımı: İlknur Muştu

Sayfa Düzeni: Melike Doğan

Sosyal Medya-Grafik: Nursefa Üzüm Kalender - Samet Ersöz

ATHİCA: Nisan 2023

Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN: 978-605-72350-7-7

Adres: Abdi İpekçi Cad. No. 31/5 Nişantaşı-İstanbul

Tel. (0 212) 252 22 42

Faks: (0 212) 252 22 43

Destek Dukkan

www.destekmediagroup.com www.destekdukkan.com

[athicabooks](https://www.facebook.com/athicabooks) [athicabooks](https://www.instagram.com/athicabooks) [athicabooks](https://www.twitter.com/athicabooks)

[athicabooks](https://www.spotify.com/athicabooks) info@destekyayinlari.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Tel. (0) 212 613 30 06

SUNDAY TIMES BESTSELLER

HOW TO KILL YOUR FAMILY

AİLENİ

NASIL

ÖLDÜ-

RÜRSÜN

Çeviren: Canan Hatiboğlu

ATHICA
ATHICA

*Yatmadan önce bana cinayet öyküleri anlatan babama ve
bana yüzlerce moral verici kitap okuyan anneme...
İkinizi de asla öldürmeyeceğime söz veriyorum.*

*Gelin, alın benden kadınlığımı;
Katılaştırın, taşlaştırın beni tepeden tırnağı.
Öyle koyulaştırın ki kanımı,
Merhamet işlemez olsun içine.*

William Shakespeare, *Macbeth*¹

¹ *Macbeth*, Çev. Sabahattin Eyübođlu, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 25. Basım, Nisan 2020, İstanbul

GİRİŞ

Limehouse Hapishanesi, senin de hayal edebileceğin üzere korkunç bir yer... Belki de tam olarak hayal edemezsin. Gazetelerde gördüğün gibi oyun konsolları ve büyük ekran televizyonlar yok. Dostane bir müştereklik havası ya da kardeşlik cemiyetleri de yok. Her an kavga çıkacakmış gibi hissettiren, genellikle zıvanadan çıkmış, aşırı gürültülü bir yer... Başından beri dikkat çekecek davranışlardan kaçınıyorum. İyimser bir bakış açısıyla ara sıra sindirilebilir olduğunu söyleyebileceğim öğünler arasında, mümkün olduğunca koğuşumda oturuyor ve sürekli ilgiyi üstünde isteyen oda arkadaşımından kaçmaya çalışıyorum.

Kelly, “muhabbet etmeyi” seven bir kadın. On dört uzun ay önce buradaki ilk günümde ranzama oturdu; korkunç derecede uzun tırnaklarıyla dizimi sıkarak bana neler olduğunu bildiğini ve yaptığının harika olduğunu söyledi. Bu köhne yerin kapılarına yaklaşırken şiddetli bir saldırı beklediğimi düşünürsek böylesine bir övgü hoş bir sürpriz olmuştu. Ah, hapishane hakkında bildiklerini düşük bütçeli televizyon dizilerinden öğrenen birinin saflığı...

Kelly'yle ilk tanışmamızdan sonra, onun yeni en iyi arkadaşı ve daha da kötüsü ganimeti olduğuma karar verdi. Kahvaltıda acele ettirecek, kollarını kavuşturup sanki gizli bir mevzuun ortasındaymışız gibi bana fısıldayacaktı. Diğer mahkûmlarla konuşurken duydum; suçumu tüm ayrıntılarıyla ona itiraf et-

tiğimi ima ederken sesi fısıltıya dönüşmüştü. Diğer kızlardan nüfuz ve saygı görmek istiyor. Bunu da ona ancak Morton katili sağlayabilir. *Son derece* yorucu...

Kelly'nin suçum hakkında her şeyi bildiği iddiasında olduğunu söylediğimi biliyorum ama belki de bu durum yaptıklarımın etkisini birazcık azaltıyor. Suç kelimesi bana adi, zarafetten yoksun ve basmakalıp geliyor. Arakçılar suç işler. Sıkıcı bir başka yeni işğününe başlamadan önce ılık bir latte içmek için saatte 20 mil hız yapmanız gereken bir bölgede, 35 mil hızla gittiğinizde suç işlersiniz. Ben çok daha iddialı bir şey yaptım. Kökleri; doğumumu kuşatan nahoş şartların oluşmasından çok daha öncesine dayanan, karmaşık ve itinayla hazırlanmış bir planı yaratıp uyguladım. Ve bu çirkin, ilham vermeyen kafeste yapacak pek işim olmadığı için hikâyemi anlatmaya karar verdim. (Ne yaptığını bilmeyen bir terapist, yaratıcı yazarlık derslerine katılmama tavsiye etse de yüzümün aldığı şekilden bir daha asla böyle bir şey önermemesi gerektiğini anladı.) Alıştığım gibi son model bir dizüstü bilgisayarım olmadığından bunu yapmak kolay değil.

Geçenlerde avukatım tünelin sonunda belli belirsiz bir ışık görüldüğünden bahsettiğinden beri, burada geçirdiğim zamanı ve yaptığım şeylerden bazılarını yazmam gerektiğini hissediyorum. Kantine yaptığım yolculuk sayesinde haftalık 15,5 sterlinlik harçlığımdan 5 sterlin vererek ince bir not defteri ve yarı bitik bir tükenmezkalem edindim. Paradan tasarruf etmek için kahve almayarak cimrilik etmeniz gerektiğini söyleyen dergileri unutun, layıkıyla bütçe yapmayı gerçekten öğrenmek istiyorsanız Limehouse'da biraz zaman geçirin. Yazmak manasız olabilir ama buranın boğucu sıkıcılığını hafifletmek için bir şeyler yapmak zorundayım. Görevle ilgili kararlı görüldüğüm takdirde, Kelly'yle ve onun bitmez tükenmez "hanımlar" grubuyla -onlara böyle hitap etmekte ısrarcı- oyun odasında televizyon izlemek ister miyim diye sormaktan vazgeçeceğini umuyorum.

“Üzgünüm Kelly...” diyeceğim. “İtiraz davam için önemli notlar alıyorum, daha sonra konuşalım.”

Hikâyemle ilgili en ufak dedikodu parçasını ona anlatabilme ihtimalinin, Dick Francis² romanlarındaki gülünç karakterler gibi burnuna dokunmasına³ sebep olacağından eminim. Tabii ki hikâyemi Kelly için anlatmıyorum. Bunu neden yaptığımı anlama kapasitesine sahip olduğundan şüpheliyim. Hikâyem tam da benimle ilgili... Yayımlarsam okuyucuların buna baklklama atlayacağını biliyorum ama hayatta yapmam. Yine de insanların buna ilgi göstereceğini bilmek güzel... Çok satardı. Kitleler, böylesine korkunç bir şey yapan çekici ve hüzünlü genç kadın hakkında daha fazla şey öğrenmeyi umarak dükkânlara koşardı. Bulvar gazeteleri, hakkımda aylardır haberler yayımlıyor. İnsanlar, uzaktan teşhis koymaya niyetli üç kuruşluk psikologlardan ya da eylemlerimi nadiren Twitter’da öfkeyle savunan muhaliflerden usanmış görünmüyor. Yaptıklarım insanlara o denli tesir etti ki hakkımda alelacele hazırlanmış ve yıldız haritamın davanın seyrini söylediğini açıklayan şişman bir astrologun da dahil olduğu Channel 5 belgeselini bile izlemeye niyetliler... Kendisi burcumu yanlış anlamış.

Bu yüzden insanların sözlerime güveneceğini biliyorum. Herhangi bir konuda, kesin bir açıklama yapmadığım halde davamın şimdiden adı çıktı. İronik olan asıl suçlarımı kimse- nin bilmemesi... Ülkedeki adalet sistemi şaka gibi ve bunu şu cümleden daha iyi anlatan bir şey yok: Birtakım insanları öldürdüm (kimilerini vahşice kimilerini ise sakince), lakin şu anda, işlemediğim bir cinayet yüzünden hapiste çürüyorum. Planladığım vukuatlar bilinseydi on, hatta belki de yüzyıllar-

2 İngiliz polisiye yazarı.

3 Burnuna dokunmak: Avrupada kullanılan yaygın bir jesttir. Bir şeyin sır olduğu ve bunun hakkında konuşulmaması gerektiği anlamına gelir.

ca hatırlanırdım, tabii ki insan ırkı o kadar uzun süre hayatta kalmayı başarabilirse... Dr. Crippen,⁴ Fred West,⁵ Ted Bundy,⁶ Lizzie Borden⁷ ve ben, Grace Bernard. Aslında bu durum biraz canımı sıkıyor. Amatör ya da embesil değilim. Sokakta görerseniz hayranlıkla bakacağınız biriyim. Belki de bu yüzden Kelly beklediğim gibi yüzüme yumruk atmak yerine dibimden ayrılmıyor. Burada bile zarafetimi ve benden güçsüz olanların umutsuzca elde etmek istedikleri soğukkanlılığımı belli ölçülerde koruyorum. İşlediğim suçlara rağmen aşklarını, hayranlıklarını ilan eden; davanın ilk günü giydiğim elbiseyi nereden aldığımı soran çuval dolusu mektup aldığım söylendi. (Roksanda, eğer ilgileniyorsan söyleyeyim; berbat başbakanın karısı, bir ay sonra maalesef ona çok benzeyen bir şey giydi.) Genellikle nefret mektupları geliyor. Bazen de yazanın, benim ona havadan mesajlar gönderdiğimi söyleyen çılginca saçmalıklar... İnsanlar beni gerçekten tanımak, etkilemek, taklit etmek istiyor gibi görünüyor; yaptıklarımı değilse de en azından kıyafet seçimlerimi... Hiçbirini okumadığım için mühim değil. Avukatım hepsini toplayıp götürüyor. Kâğıda kaleme sarılıp bana yazacak denli üzülmüş yabancılar için temsil ettiğim şeyle gerçekten ilgilenmiyorum.

Belki de halka çok iyicil yaklaşıyor, onlara hak ettiklerinden daha karmaşık duygular yakıştırıyorum. Belki de böylesine aralıksız ve çılginca ilginin sebebi, en iyi Occam'ın Usturası'yla, yani genellikle en basit cevabın doğru olduğu teorisiyle açıklanabilir. Bu durumda olabilecek en bayağı nedenden, aşk üçgeni

4 1910'da karısını öldürmek suçundan yargılanarak asılan İngiliz.

5 1967-1987 yılları arasında en az on iki cinayet işlediği bilinen seri katil.

6 1974-1978 yılları arasında ABD'de çok sayıda kadına tecavüz eden ve öldüren seri katil.

7 1892'de babasını ve üvey annesini öldürmekten yargılanan ve beraat eden Amerikalı.

fikri fazlasıyla dramatik ve rezil görüldüğünden, öldükten sonra bile adım uzun süre yaşayacak. Ama *aslında* ne yaptığımı düşündüğümde, planladığım karmaşık operasyondan kimsenin haberdar olmayacağı fikrine azıcık üzülüyorum. Bu durumdan paçayı sıyırmayı ziyadesiyle tercih ederim elbette, ama belki de ben tarih olduğumda birileri eski bir kasayı açar ve bu itirafı bulur. Ortalık karıştırdı. Ne de olsa dünyada neredeyse hiç kimse, 28 yaşındaki birinin, ailesinin altı üyesini sakince öldürmesinin ardından hiçbir şeyden pişmanlık duymadan hayatının geri kalanına nasıl mutlu mesut devam ettiğini anlayamaz.